

Ordføreren (Tvede): Som ærede Medlemmer ville se af den afgivne Betænkning, har Udvalgets Flertal, det vil sige samtlige Medlemmer med Untdagelse af det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) og det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes), tiltraadt Bestemmelsen i det forelagte Lovforslag om, at der gives en almindelig Bemyndigelse til Ekspropriation i militære Øjemed. Mindretallet foreslaar derimod, at Lovforslaget kun kommer til at omfatte de to i Bemærkningerne nævnte Tilfælde i Helsingør og Aalborg. Flertallet kan ikke se, at der forgøres noget ved at give dette Lovforslag en almindelig Karakter, som det er foreslaaet, thi for at det kan benyttes, skal der enten foreligge en Statsbevilling eller ogsaa en Bevilling af vedkommende Kommune, som maatte have sluttet en Overenskomst med Staten om at skulle skaffe de til det militære Øjemed nødvendige Arealer. Udvalgets Flertal gaar ogsaa ud fra, at naar et Kommunalraad indgaar en saadan Overenskomst med Staten, maa det være, fordi vedkommende Raad derved mener at gavne den Kommune, hvis Sager det varetager, og i øvrigt staar ogsaa Raadenes Medlemmer til Ansvar for deres Handlinger, saa der kan vist neppe forgøres noget ved at give det foreliggende Lovforslag en almindelig Karakter. Endvidere har Flertallet tiltraadt, at der ved Ekspropriationen kan erhverves en begrænset Brugsraadighed, og man har tiltraadt dette, fordi man mener, at der derved i adskillige Tilfælde vil kunne spares Penge for Statskassen, idet man ikke behøver at gaa til Ekspropriation af Arealer, som kun for ganske kort Tid benyttes, og som Staten, ved at give en Godtgørelse for Benyttelsen, kan erhverve til det paagældende Øjemed for en kortere Tid. Jeg skal saaledes gøre opmærksom paa, at til Eksempel ved Anlæg af Skydebaner behøver Staten kun at ekspropriere til Ejendom det Areal, der benyttes til selve Skiveopstillingerne, Markørdekningerne og Skydestandpladserne, medens de betydelig større Arealer, de saakaldte Sikkerhedsbælter, eventuelt kun eksproprieres til Brugsraadighed. Det vil sige, at for de Marker, som ligge paa Stedet og ikke maa befærdes, medens Skydningen foregaar, faar den vedkommende Lodsejer en Erstatning, fordi han maa afse dem paa de, efter hvad der oplyses, meget ofte korte Tider, Skydningen finder Sted.

Som det vil ses af Betænkningen, fore-

slaar Udvalgets Flertal endvidere, at der altid skal eksproprieres. Naar Udvalget har gjort det, er det, fordi man ganske vist kan og maa indrømme, at der i enkelte Tilfælde underhaanden maaske kan slutes en for Staten fordelagtig Handel, men i de allerfleste Tilfælde vil det ende med, at Erhvervelsen maa ske ved Ekspropriation, og saa kan det ofte, menes det, saavel for Kommunen som for Staten maaske være uheldigt, at der har fundet Underhaandsforhandlinger Sted, hvor der maaske er blevet nævnt Priser, som have fremkaldt forkerte Forestillinger om Værdien, hvorved der vækkes en Utilfredshed, som man mener at kunne undgaa ved at bestemme, at Afgørelsen altid skal ske ved en Ekspropriationsforretning. Det betyder jo ikke, at der skal sættes et særdeles stort Maskineri i Gang.

Hele Udvalget er enigt om at tiltræde Regeringsforslaget om, at der skal dannes en Ekspropriationskommission, bestaaende af 3 Medlemmer. Det var fra Regeringens Side foreslaaet, at den skulde bestaa af to af Staten og et af vedkommende Kommunalbestyrelse valgt Medlem. Udvalget har ment, at naar Ministeriet udnævnte det ene, det andet blev udnævnt af vedkommende Amtmand og det tredje, som foreslaaet, af Kommunalbestyrelsen, vilde man maaske træffe det bedste, idet man gaar ud fra, at den paa Stedet værende Amtmand gennem sit Kendskab til den lokale Befolkning kan udpege en Landvæsenkommissær, en Landinspektør eller en anden med slige Forretninger kendt Mand til at tage Sæde i denne Kommission, og at det er en lokal kendt Mand, vil faa sin Betydning, idet det i den sidste Del af § 2 er sagt, at denne Kommission kan endelig fastsætte Erstatningen. Derfor har det en særdeles stor Betydning, at de Folk, der sidde i den første Kommission, ere kendte med Ejendomsværdier o. s. v. paa det paagældende Sted. Jeg skal derfor paa hele Udvalgets Vegne tillade mig at anbefale, at den i § 2 foreslaaede Ekspropriationskommission sammensættes som nævnt.

For de Lodsejeres Vedkommende, for hvilke denne Ekspropriationskommission ikke kan naa til ved Overenskomst at fastsætte Erstatningerne, er der, ligesom fastsat i den almindelige Ekspropriationsforordning af 1845, foreslaaet, at der skal ske en Taksation og eventuelt en Over-taksation. Men idet man skrider til at foreslaa en Taksation, har Udvalget fulgt Reglerne i Loven af 12. April 1889, hvor-